

Pohádku jsem vybrala ze tří důvodů.

Jednak je důkazem jisté nezasluhovosti hlavního hrdiny. Co udělal kladného, že se mu dostalo štěstí?

Potom je zde půvabná kouzelná rekvizita – věčně se proměňující flinta, zvoneček, kůň, meč, vždy přesně tak, jak je v dané situaci potřeba.

A konečně závěr, promítající do pohádkového světa běžné soužití rodiny. Žádné české "...a měli se rádi až do smrti a jestli neumřeli, žijí dosud." Romsky to ještě pokračuje a poukazuje na některé nešvary v rodinách...

Princezna - ptáček

Byl jeden král, a ten král měl dceru a syna. Ten syn byl takový chudák, že už tři roky marodil, ale jednou, že se půjde porozhlédnout po světě, protože už tři roky neviděl svět, pořád jen marodil a zůstal doma.

Vyjde ven, volá na něj ptáček: "Kam jdeš, hrdino? Jsi-li nemocný, pojď za mnou."

Šel za tím ptáčkem, a ptáček ho dovedl do velkého hotelu. V tom hotelu nebylo nic jiného než samé pušky, flinty, kulometry a meče.

"No," volá ptáček, "vyber si, co potřebuješ."

Vzal si pušku, tu nejošklivější pušku.

"Vybral sis?"

"Vybral."

"Tak pojď, pospěš, musíme ještě do sklepa pro zlatou sklenici. Ve sklepě je zlatá sklenice se zlatou vodou, tu vodu mi přineseš, protože se musím napít."

Zlatou sklenici hlídali čtyři hrdinové. Chlapec tři roky marodil, nevycházal z domova, nikoho neviděl, a tak se jich polekal, div neupadl.

Ale nejstarší hrdina volá: "Ničeho se neboj, vezmi si sklenici, jen ji nes tak, aby ti z ní ani kapka neukápla. Jak ti jen kapička ukápne, je po tobě."

No, nesl sklenici a nevyhlil. Donesl vodu ptáčkovi, ptáček se napil, vyskočila z něho krásná princezna, volá. "Už jsem tvoje a ty jsi můj, ale dvacet let mě neuvidíš. Tu pušku si vezmi domů, pověš si ji nad postel a puška ti vždycky řekne, co máš dělat."

No, jak došel domů, princeznu chytli ti tři hrdinové - byli to draci - a odnesli ji pryč. Byli to draci zakletí v hrdiny a princ je vysvobodil z lidské podoby zpátky na draky. Co se dá dělat.

"Kam mě nesete?" volá princezna.

"Neboj se, nic se ti nestane."

Dobrá, chlapec šel spát. Najednou flinta vystřelí: "Vstávej, obleč se, vezmi si na sebe ty nejlepší šaty, hod' si mě přes rameno a pojd'. Odnegli ti princeznu na takové místo, že nevydáme-li se za ní dnes, víc už ji nevidíš."

Rychle se oblékl, dvanáctero kabátů, dvanáctero kalhot, flintu přes rameno a šli.

Přišli do hor, flinta volá: "Uhod' mnou o zem."

Uhodil flintou o zem, proměnila se v koně, zlatý zvonek na něm zvoní, volá: "Tu jsem. Můžeš jíst, co ti dají, ale nejez z prostředního talíře, jez jen z toho posledního. Jestli se ti něco přihodí, jen přijď a já ti řeknu, co a jak dál."

No, došel tam a ona šla právě se zlatým vědrem pro vodu, ta princezna ptáček. Uviděla ho, upadla samou radostí, skočila mu kolem krku: "Ach, už nikdy se odsud nedostaneme. Co ti poradil kůň?"

"Abych jedl a pil, ale ne z prostředního talíře, jen z posledního."

Jí z posledního talíře, přijde drak: "Co tu děláš, pobudo?"

"Nejsem pobuda, přišel jsem si pro princeznu ptáčka."

"No, na to musíš mít dobrou hlavu, že ses dostal až sem."

Přijde druhý a třetí drak: "No, bratříčku, vysvobodil jsi nás z lidské podoby, my tě z té lidské podoby také vysvobodíme. Už jsi jedl?"

"jedl."

"Chceš žít dlouho nebo krátce?"

"Ani dlouho, ani krátce, jen tak dlouho, jak je mi určeno."

No dobrá, přivedou princeznu, je celá černá - a to s ní udělali ti draci - sedne si vedle něho, vedle marodného prince.

"Já vedle takové černé ženské sedět nebudu, taková se ke mně nehodí."

"Nic se neboj, však já budu zase bílá jako ty," volá princezna.

Drak mu dal vypít pohár vína, chlapec usnul, už ho chtějí roztrhat. Ale vtom kůň zakopal do dveří, promění se ve flintu, skočí mu na rameno, volá: "Nespi, lajdáku!" A flinta sama střílí, všichni se rozutekli.

Přišla půlnoc, flinta volá: "Poslyšte, už tu nemáme co čekat, chytni ji za ruku a jděte. Ale ať se žádný z vás neohlédne."

Neohlédli se, ani on, ani ona. Vzal ji za ruku, jdou ven, flinta se zase změní v koně: "Posad'te se ne mě," volá.

"Máš meč?" ptá se kůň.

"Nemám."

"Tak ti jeden půjčím. Vezmi si meč, rozetni princeznu na dvě půlky a zevnitř ji vymyj.

Přišli k potoku, vzal meč, rozťal princeznu na dvě půlky a hezky ji zevnitř vymyl, vymyl všechnu špínu, co do ní draci naskládali.

Kůň dal chlapci zlatou hůl, volá: "Uhoď princeznu ptáčka tou holí."

Uhodil ji zlatou holí, princezna srostla a už byla zase taková zlatá jako předtím. Přijeli domů, starý král zemřel, a tak se vzali, vládnu a žijou ještě dnes. Jen když se princ opije, přijde domů opilý a chce princeznu bít, tak se princezna vždycky promění v ptáčka a odletí pryč, ale pak zase přiletí, protože žena nemůže být bez muže a muž nemůže být bez ženy.